

בעלי-המצפון הגיעו — אך הם לא היו רבים — רובם הכירו זה את זה מפעמים קודמות

צעירים. חלקם בחולצות כחולות של תנועת-נוער, עמרו צמודים לוקנים. גברים ונשים נשאו בדיהם שלטים נגד פאשיזם רוגמת הנאצים. חלק מוקנים אלה היו בעצמם קורבנות של הפאשיזם הנורא ביותר. הם ראו אותו מתחיל לאט. בתנועה שולית נלעגת, והם ראו את תוצאותיו המחרידות. אחרים מן המשתתפים, שניצלו מן השואה, באו ביום השני השבוע להתריע מפני שואה חדשה, העלולה להתרחש כאן בארץ נגד הערבים.

המפגינים עמדו בשמש צהריים חמה, בצירי הכביש המוביל אל הכנסת. על דש בוגרם נשאו מדבקה צהובה שעליה נרשם „אל תגיד לא ידעת!“. אנשים שאיכפת להם עמדו מאחורי מחסומי-המישטרה והניפו שלטים נגד הגזענות. הם עמדו בשקט וחיכו לאיש האחד והיחיד המסמל את הסרטן שהתחיל להתפשט במדינה. האווירה היתה קשה. המשתתפים הרגישו שזו תקופת הכרעה. בני-נוער

ונערות החברים בתנועות הנוער, ולצידם זקנים, חלקם מניצולי השואה, שמחו נגד כהנא ושכמותו. ובעד עצירת הפאשיזם שאת תוצאותיו חזו על גופם.

זקנים וצעירים להפגנה נגד הגזענות כאו גברים ונשים מכל הגילים. היו שם בחורים ובחורות צעירים, נערים

ההמונים לא באו

כמה דקות של מתח הוברר, שהחפץ אינו מסוכן. המפגינים חזרו למקומם. אירוע החפץ החשוד חזר על עצמו עוד פעמיים במשך השעות שהמפגינים היו במקום, אך בכל פעם הסתיים בלא כלום. הכל היו מתוחים לקראת בואו של כהנא. הוא בא לבדו, נוהג במכונית שכורה. רק שניים-שלושה מביריוניו הופיעו וצעקו לעבר המפגינים הנד עמים. אך לא היו כל תקריות חמורות. המפגינים עמדו בשקט, נשאו שלטים בדיהם, כשחבריהם הכנסת החדשים והישנים עברו על פניהם והציצו בהם מתוך המכוניות הממוגות. כשנודעו תוצאות הבהירות לכנסת

אנשין של כהנא תיכננו לבוא בקבוצה וליצור פרובוקציה נגד המפגינים ולגרום לריב. אנשי מישטרת ירושלים באו בכוחות מתוגברים למקום, מחשש לאלמות המונית. מחסומים הוצבו בכל מקום. שוטרי מישטרה-הגבול סיררו בכל האזור. המתח היה בשיאו. כאשר כרוז של המישטרה ביקש מן המפגינים להתרחק, מכיוון שנתגלה חפץ חשוד. המפגינים התרחקו, חכלן מישטרתית דהר למקום במכונית מיוחדת, חבש קסדה לראשו ולבש אפור-מגן. הוא ניגש לשקית הניילון שהיתה מושלכת על הארץ, בחן אותה בוהירות. אחרי

צידי הרחוב קראו לעברו קריאות בוז. כהנא לא התרגש מהעניין, אלא להיפך — נראה כאילו הוא מרוצה מתשומת-הלב, ומתייחס לכך כאל פירסומת.

כהנא עובר מאיר כהנא בא במכונית שכורה עם נהג. סמוך לשעה ארבע, הוא חלף על פני המפגינים, כשהאנשים משני

וביקש לענות למפגינים, אך השוטרים צעקו לעברו: „סע! סע!“ כדי שלא יתפתח ריב מילולי, או אף פיזי. מימין: אחד מאוהדיו של כהנא צועק סיסמות.

סע! סע! כשעבר כהנא על פני המפגינים נגד הפאשיזם בדרכו לכנסת קראו המפגינים קריאות לעברו. הוא עזר את ריכבו

